

MINISTERUL ECONOMIEI SI FINANTELOR
AGENTIA NATIONALA DE ADMINISTRARE FISCALA
DIRECTIA GENERALA DE SOLUTIONARE A CONTESTATIILOR

DECIZIA nr. _____/_____2007
privind solutionarea contestatiei depusa de
X

Directia generala de solutionare a contestatiilor din cadrul Agentiei Nationale de Administrare Fiscala a fost sesizata de Directia generala a finantelor publice, printr-o adresa, inregistrata la Agentia Nationala de Administrare Fiscala, Directia Generala de Solutionare a Contestatiilor, asupra contestatiei formulata de **X**, impotriva Deciziei de impunere emisa in baza Raportului de inspectie fiscala de catre organele de inspectie fiscala din cadrul Directiei generale a finantelor publice - Activitatea de control fiscal.

Contestatia are ca obiect:

- impozit pe profit;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

Contestatia a fost depusa in termenul prevazut de art. 177 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, in raport de data la care a fost comunicata Decizia de impunere, asa cum rezulta din confirmarea de primire semnata de reprezentantul X si din data depunerii contestatiei, conform stampilei registraturii Directiei generale a finantelor publice Ilfov.

Vazand ca in speta sunt intrunite conditiile prevazute de art.175 si art.179 alin.(1) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, Agentia Nationala de Administrare Fiscala,

prin Directia generala de solutionare a contestatiilor, este investita sa se pronunte asupra contestatiei.

I. X contesta obligatiile stabilite in sarcina sa de organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal prin decizia de impunere, precizand urmatoarele:

In primul rand societatea contesta faptul ca in Raportul de inspectie fiscala este facuta precizarea “ca reprezentantul legal al X refuza sa puna la dispozitia organelor DGFP documentele financiar-contabile” cand in realitate, documentele financiar-contabile solicitate au fost ridicate de ofiteri din cadrul D.N.A. – Serviciul Teritorial, pe baza de proces verbal care este anexat in copie.

Cu privire la punctul 1 din Raportul de inspectie fiscala, in acesta se face referire la o adresa transmisa de DGFP, adresa despre care societatea afirma ca nu are cunostinta, si unde este calculat un prejudiciu “cauzat prin emiterea de facturi fiscale de catre X catre Y”.

Societatea afirma ca a inregistrat veniturile in contabilitate, a colectat TVA aferenta acestora in perioadele respective si a achitat la bugetul de stat atat TVA cat si impozit pe profit aferent acestor tranzactii.

Cu privire la punctul 2 din Raportul de inspectie fiscala, in acesta se face referire la o adresa a Garzii Financiare Prahova, adresa despre care de asemenea societatea afirma ca nu are cunostinta, este calculat un prejudiciu “cauzat de aceasta data prin inregistrarea in evidentele contabile a facturilor emise de Z – firma declarata de tip “fantoma”. Societatea afirma ca nu cunoaste ce act normativ a incalcat prin aceste fapte si de ce nu trebuia sa achizitioneze marfuri de la acest furnizor.

De asemenea, X sustine ca in momentul in care a acceptat derularea tranzactiilor cu acest furnizor l-a identificat, respectand toate prevederile Codului fiscal referitoare la deductibilitatea TVA.

Din punct de vedere al impozitului pe profit, probabil organul fiscal a considerat ca nedeductibila cheltuiala cu marfurile achizitionate fara sa tina cont ca X a revandut marfurile respective, inregistrand venituri aferente acestora, iar tranzactiile efectuate sunt cat se poate de reale. In sprijinul celor afirmate X a anexat la contestatie Certificatul de inregistrare al Z de la Registrul Comertului si fisa de cont analitic a furnizorului Z pentru perioada 2002-2003 si 2005-2006.

Cu privire la punctul 3 din Raportul de inspectie fiscala este calculat un prejudiciu "cauzat de aceasta data prin inregistrarea in evidentele contabile a facturilor emise de T – firma careia i-a fost intocmita sesizare penala.

Societatea afirma ca nu cunoaste legatura dintre X si sesizarile penale intocmite altor societati si ce acte normative a incalcat.

In continuare, societatea afirma ca a identificat furnizorul si a respectat prevederile Codului fiscal privind deductibilitatea sumelor aferente tranzactiilor derulate cu toti furnizorii. In sprijinul celor afirmate X a anexat la contestatie Certificatul de inregistrare al T de la Registrul Comertului si fisa de cont analitic a furnizorului T pentru perioada 2005-2006.

II.Prin raportul de inspectie fiscala, care a stat la baza emiterii deciziei de impunere contestate, organele de inspectie fiscala ale Directiei generale a finantelor publice – Activitatea de control fiscal, au constatat urmatoarele:

In ceea ce priveste taxa pe valoarea adaugata si impozitul pe profit, perioada verificata este 01.11.2002 – 31.08.2005.

In vederea desfasurarii inspectiei fiscale generale, organele de control din cadrul DGFP au solicitat in nenumarate randuri ca reprezentantul legal al X sa se prezinte la sediul DGFP pentru inceperea inspectiei fiscale. Invitatiile de a se prezenta la control nu au fost onorate de nici un reprezentant legal al X. Reprezentantul legal al societatii nu a fost gasit la sediul declarat nici in momentul in care inspectori din cadrul DGFP s-au deplasat la sediul societatii in vederea efectuarii inspectiei fiscale.

Avand in vedere ca reprezentantul legal al X a refuzat sa puna la dispozitia organelor DGFP documentele financiar-contabile a fost intocmit un procesul verbal si comunicat conform art.44 din OG 92/2003 privind Codul de procedura fiscala.

In baza adresei transmisa de DGFP si inregistrata la DGFP – ACF si adresei transmisa de Garda Financiara – Comisariatul Regional – Sectia Judeteana si inregistrata la DGFP – ACF s-a procedat la calculul prejudiciului cauzat bugetului de stat reprezentand TVA-ul si impozitul pe profit aferent relatiilor comerciale desfasurate cu Y si a achizitiilor de la Z si T, conform facturilor transmise de Garda Financiara – Comisariatul Regional – Sectia Judeteana.

1. prejudiciul cauzat prin emiterea de facturi fiscale de catre X catre Y, conform adresei transmisa de DGFP si inregistrata la DGFP – ACF (anexa nr.1). Prejudiciul a fost calculat conform prevederilor art. 6, art. 7(2), art. 23 si art. 63 din OG nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

- TVA debit
- TVA majorari
- TVA penalitati
- Impozit pe profit debit
- Impozit pe profit majorari
- Impozit pe profit penalitati

2. prejudiciul cauzat prin inregistrarea in evidentele contabile a facturilor emise de Z, firma declarata de tip fantoma, conform adresei Garzii Financiare inregistrata la Garda Financiara (anexa nr.2). Prejudiciul a fost calculat conform prevederilor art. 6 lit. g din OG nr. 70/1997 privind controlul fiscal si art. 6, art. 7(2), art. 23 si art. 63 din OG nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

- TVA debit
- TVA majorari
- TVA penalitati
- Impozit pe profit debit
- Impozit pe profit majorari
- Impozit pe profit penalitati

3. prejudiciul cauzat prin inregistrarea in evidentele contabile a facturilor emise de T, firma careia i-a fost intocmita sesizare penala pentru aprovizionare de la firme tip fantoma si care nu functionau la sediul social (anexa nr.3). Prejudiciul a fost calculat conform art. 6, art. 7(2), art. 23 si art. 63 din OG nr. 92/2003 republicata privind Codul de procedura fiscala cu modificarile si completarile ulterioare, astfel:

- TVA debit
- TVA majorari
- TVA penalitati
- Impozit pe profit debit
- Impozit pe profit majorari
- Impozit pe profit penalitati

In cauza a fost intocmita sesizarea penala, cuprinzand aspectele constatate prin R.I.F., care a fost inaintata organelor de cercetare penala.

III. Luand in considerare constatarile organelor de inspectie fiscala, motivele prezentate de societate, documentele existente la dosarul cauzei precum si actele normative in vigoare in perioada verificata, invocate de contestatoare si organele de inspectie fiscala, se retine:

1. Referitor la suma totala de x lei reprezentand impozit pe profit stabilit suplimentar, majorari de intarziere aferente impozitului pe profit, taxa pe valoarea adaugata stabilita suplimentar si majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata cauza supusa solutionarii este daca Agentia Nationala de Administrare Fiscala prin Directia generala de solutionare a contestatiilor se poate investi cu solutionarea pe fond, in conditiile in care organele de inspectie fiscala au transmis organelor de cercetare penala constatarile cuprinse in Raportul de inspectie fiscala, in baza caruia a fost emisa Decizia de impunere contestata cu sesizarea penala.

In fapt, prin adresa transmisa de catre Garda Financiara – Comisariatul Regional, sectia judeteana si inregistrata la D.G.F.P., s-a solicitat transmiterea rezultatelor controlului privind prejudiciul total calculat pentru X, Parchetului de pe langa Inalta Curte de Casatie si justitie, in completarea adresei Garzii Financiare.

In baza adresei transmisa de DGFP si inregistrata la DGFP – ACF si adresei transmisa de Garda Financiara – Comisariatul Regional – Sectia judeteana si inregistrata la DGFP – ACF, organul de inspectie fiscala a stabilit prin estimare prejudiciul cauzat bugetului de stat de X, reprezentand TVA si impozit pe profit aferente achizitiilor de la societati declarate de tip “fantoma”, prin decizia de impunere contestata.

In urma faptelor aratate, organele de inspectie fiscala au intocmit sesizarea penala, prin care au solicitat organelor de cercetare si urmarire penala sa verifice daca sunt intrunite si elementele constitutive ale infractiunilor prevazute de art.4 din Legea 241/2005 privind evaziunea fiscala.

In drept, art.184 din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata, precizeaza:

“Suspendarea procedurii de solutionare a contestatiei pe cale administrativă

(1) Organul de solutionare competent poate suspenda, prin decizie motivată, solutionarea cauzei atunci când:

a) organul care a efectuat activitatea de control a sesizat organele în drept cu privire la existenta indiciilor săvârșirii unei infractiuni a cărei constatare ar avea o înrâurire hotărâtoare asupra solutiei ce urmează să fie dată în procedură administrativă;[...]”

Astfel, între stabilirea obligatiilor bugetare constatate prin Raportul de inspectie fiscala care a stat la baza emiterii Deciziei de impunere si stabilirea caracterului infractional al faptelor savarsite exista o stransa interdependentă de care depinde solutionarea cauzei in procedura administrativa.

Aceasta interdependentă consta in faptul ca organele de inspectie fiscala au constatat ca X a inregistrat in contabilitate facturi emise sub antetul unor firme declarate de tip “fantoma”, procedand la estimarea impozitului pe profit si taxei pe valoarea adaugata, fapt pentru care au inaintat plangere penala, considerand ca pot fi intrunite elementele constitutive ale infractiunilor prevazute de art.4 din Legea 241/2005 privind evaziunea fiscala.

Ca urmare, organele administrative nu se pot pronunta pe fondul cauzei inainte de a se finaliza solutionarea laturii penale, avand in vedere faptul ca in speta se pune problema realitatii operatiunilor efectuate.

Avand in vedere cele precizate mai sus, se retine ca pana la pronuntarea unei solutii pe latura penala, se va suspenda solutionarea contestatiei pentru suma totala contestata, procedura administrativa urmand a fi reluata in conformitate cu dispozitiile art.184 alin.(3) din Ordonanta Guvernului nr.92/2003 privind Codul de procedură fiscală, republicata care precizeaza:

“[...](3) Procedura administrativă este reluată la încetarea motivului care a determinat suspendarea sau, după caz, la expirarea termenului stabilit de organul de soluționare competent potrivit alin. (2), indiferent dacă motivul care a determinat suspendarea a încetat sau nu.”

Pentru considerentele aratate in continutul deciziei si in temeiul prevederilor art. 184 coroborate cu art.186 alin.(4) din Ordonanta Guvernului nr. 92/2003, privind Codul de procedură fiscală, republicata, se

DECIDE

1. Suspendarea solutionarii contestatiei X referitoare la:

- impozit pe profit;
- majorari de intarziere aferente impozitului pe profit;
- taxa pe valoarea adaugata;
- majorari de intarziere aferente taxei pe valoarea adaugata.

procedura administrativa urmand a fi reluata la incetarea cu caracter definitiv a motivului care a determinat suspendarea, in conditiile legii, conform celor retinute prin prezenta decizie, iar la incetarea motivului care a determinat suspendarea, dosarul cauzei sa fie inaintat organului competent, conform legii, pentru solutionarea cauzei in functie de solutia pe latura penala.

Prezenta decizie poate fi atacata la Curtea de Apel in termen de 6 luni de la data comunicarii.